

Vezetői program

**A Budapesti Gépészeti SZC Arany János Technikum
és Szakképző Iskola**

igazgató (intézményvezető) beosztásának ellátására kiírt
pályázathoz.

Ónody Miklós
pályázó

Budapest, 2021. április 29.

Tartalom

Bevezetés.....	3
Bemutatókozás	3
Helyzetelemzés.....	8
Az iskola rövid története.....	8
A szakképzés változásai az elmúlt évtizedekben.....	9
Az iskola képzési arculata	10
Tárgyi feltételek, IKT eszköz ellátottság.....	11
Személyi feltételek.....	12
Iskolai alapítvány.....	13
Szakmai és társadalmi kapcsolatok	13
Tanulói létszámok alakulása.....	14
Lemorzsolódás.....	17
Tanulmányi eredmények	18
Fejlesztési program	19
Felhasználói igényeknek megfelelő képzések	19
Oktatói kar stabilizálása.....	20
Eszközellátottság, infrastrukturális fejlesztések	21
Marketing tevékenység, kommunikáció	22
Együttműködés és hatékony kapcsolattartás a partnerekkel.....	23
Nevelési értékek.....	24
Konklúzió	25

Bevezetés

Mi mással lehetne egy pályázatot kezdeni, mint két nagyszerű magyar embertől vett idézettel:

„Olyan lesz a jövő, mint amilyen a ma iskolája.” (Szentgyörgyi Albert)

„Nem olyan mesterség az a középiskolai tanárság, melyen a tanítás módjára előírt szabályok szolgásterű alkalmazásával boldogulni lehetne.” (Eötvös Loránd)

Pályázatom e gondolatok szellemében íródott.

Bemutakozás

Ónody Miklós mérnök tanár vagyok. A Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum Arany János Technikum és Szakképző Iskolában oktatok, a Műszaki munkaközösségnek vagyok a vezetője.

Az alább vázolt szakmai életutam során, három fő területre összpontosítva, - oktatás-nevelés, mérnöki tevékenységek, közügyekkel foglalkozás, - ezek között váltakozva „előre haladva”, az előzmények ismereteit felhasználva jutottam el jelenlegi munkahelyemre, ahol a nappali és esti oktatás-nevelésben, és a szakmai tanári feladatok szervezésében hasznosítom összegyűjtött tapasztalatomat, tudásomat.

Üzemmérnöki diplomámat a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán 1984-ben szereztem. A szakterületemen belül, a TDK dolgozatom, majd diplomamunkám is, a „Fokozott hőszigetelő képességű téglagyártása vibropréssel” című, az energetika iránti szakmai érdeklődésemet alapozta meg. Már főiskolai diákéveim alatt, - igaz ekkor még csak anyagi megfontolásokból - fordultam az oktatás felé is. **Általános iskolás gyerekeket korrepetáltam** matematikából, és fizikából. Ekkor talákoztam először a tudás átadás nehéz, de szép feladatával. Ez későbbi szakmai életutam kettősségét a szakma és a szakmai tudás átadásának igényét, az emberekkel való foglalkozás, törődés fontosságát erősítette meg bennem.

Első munkahelyeim egyike - a kötelező katonai szolgálat letöltését követően - **tervezőintézet** volt, ahol a kor képzett mérnökei mellett dolgozhattam, és sajátíthattam el miként kell a tanult műszaki elméleti tudást alkalmazni, az elképzeléseket papírra vetni úgy, hogy az a szakma gyakorlott mesterei számára megvalósíthatók legyenek. Munkáim között szerepelt porelszívó rendszerek csővezeték hálózatának tervezése, gázfogadóállomás tervezése. Ekkor szembesültem azzal a ténnyel is, hogy a szakmai elméleti tudásomat bővíteni kell, ha jó mérnök akarok lenni. Ezért jelentkeztem a Budapesti Műszaki Egyetem (BME) Gépészmérnöki

Karára, ahová előtanulmányaim alapján felvételt nyertem az un. kiegészítő képzési formára, azaz a főiskolai tanulmányaim három évét egy évnek beszámították.

A rendszerváltást megelőző években, a **kisvállalkozások** (vgmk, gmk) alakulásával lehetőségem volt családi vállalkozásban dolgozni. A már megszerzett tervezői gyakorlat, és a papírra vetett munkáim fizikai megvalósításában való részvétel iránti igény –és persze a munkába járási nehézségek, azaz a napi háromórás utazás- arra készítettek, hogy „saját lábra álljak”, saját felelősségre, saját munkám erkölcsi és anyagi előnyeit élvezve dolgozzak a szakmában tovább. Így lettem, az Épületgépészeti gmk főállású tagja. Tervező, szerelésvezető, és ha kellett anyagbeszerző voltam egyszemélyben. Tapasztalt több évtizedes szakmai múlttal rendelkező szerelőket, és **diákokat** is egyaránt **irányítottam**. Fő tevékenységünk a gáz-és fűtőhálózatok megvalósítása volt, de dolgoztunk nagyobb vállalatok technológiai rendszereinek kiépítésén is. (kenyérgyár, erőmű)

Egyetemi tanulmányaim nagyobb helytállást igényeltek, ezért a szakmai pályafutásom következő állomása a lakóhelyem **általános iskolájában** volt. Itt kedvező órarenddel, a tanítás mellett tanulni is tudtam.

Az akkor is jelentkező tanár hiány lehetőséget adott számomra, hogy tanár 2 besorolással reál-tantárgyakat taníthassak, **matematikát, fizikát** hetedik és nyolcadik osztályos tanulóknak. Pedagógiai képzettség hiányában, az iskola akkori matematika tanárának –akitől évekkkel előtte én is tanultam a matematikát- segítségével igyekeztem gyakorlatot szerezni a felső tagozatosok oktatásában és nevelésében. Az oktatáson túli tanári feladatok sokrétűsége, a kommunikáció, a személyes példa fontossága, azaz a tanítás komplexitása komoly kihívás volt a számomra.

1991-ben, az Egyetem sikeres elvégzésével, **okleveles gépészmérnök lettem**. Diploma dolgozatomban gyakorlatias témát választottam, „Sósavtároló tartálytelep tervezése” volt a feladatom. Úgy éreztem „kinőttem” az általános iskolát. Ezért, az akkor – a gáz turbinás blokk építési beruházása folytán – bővülő **Dunamenti Erőmű Rt-nél** (Magyarország akkori legnagyobb beépített teljesítményű hőerőműve) helyezkedtem el, több végzett gépészmérnök társammal együtt. Ügyeletem mérnöki „kiképzést” kapva, azaz másfél évig betanulva a technológiát, és abból levizsgázva a Karbantartási főosztályon helyezkedtem el. Az elkövetkezendő közel egy évtized, az erőműves szakma megismerését és egy jelentős részének elsajátítását jelentette a számomra.

A kilencvenes évek technológiai fejlődésében bekövetkező változást előidéző nyitottabb gazdasági környezet az energia iparban is érezte hatását. Az erőmű, az akkor még Ma-

gyarországon kevésbé ismert „SAP” („Systeme, Anwendungen und Produkte in der Datenverarbeitung” névből) vállalatirányítási rendszer karbantartási moduljának bevezetését határozta el, melynek munkálataiban volt szerencsém részt venni. Ez a feladat nélkülözhetlenné tette, a **digitális technológiák** (R20-as számítógép helyett PC) **alkalmazásának elsajátítását**, az új rendszer szoftverek, a DOS, majd MS Windows később erre épülő programok alkalmazásának ismeretét. Munkakörömben a tervezés, immár nem műszaki létesítmények alkotását, hanem a méreteiben és bonyolultságában is jelentős gőzturbinás erőművi blokk(ok) tervezett karbantartási folyamatának tervezését, és – akkori terminológia szerint koordinálását -, mai szóhasználatban projekt menedzseri feladatainak ellátását jelentette. Azaz keretszerződések, vállalkozói szerződések által lekötött külső humán erőforrások (mesterek, szakmai gyakorlatos diákok) bevonásával, saját karbantartó csapattal, meghatározott költségkereteken belül, megszabott időkeretben, immár mátrix szervezeti formában működve végeztük el a feladatunkat. Több tucat szakma (szigetelők, kőművesek, lemezlakatosok, ... stb), egy időben egy helyen történő tevékenységeinek a **munkaszervezését** kellett megoldani. A feladatot csapat munkában végeztük, és ún. koordinációs értekezleteken, az MS Projekt for Windows szoftver támogatásával dolgoztunk. A munka megkívánta a műszaki technológia ismeretén felül, a gazdasági folyamatok, kommunikációs technikák, ismeretét is. Ennek érdekében, a BME-en **menedzser gazdasági mérnöki diplomát** szereztem 1995-ben. A diploma dolgozatom „A karbantartási felújítási munkák tervezési rendszerének fejlesztése” volt. Ezt követte a „Dale Carnegie **személyiség fejlesztő kurzus**”, és az MS Projekt for Windows szoftver tanfolyam elvégzése.

Időben kicsit visszalépve, fontos megemlítenem, hogy a lakóhelyemen, a helyi közügyekben is szerepet vállaltam. 1990-től önkormányzati képviselőként, majd 1999-től **polgármesterként szolgáltam** a közt, egy helyi általam alapított egyesület jelöltje, majd megválasztott köztisztviselőjeként. **Általános iskolát, és Óvodát fenntartó** képviselőjeként ismerkedtem meg az akkori iskolafinanszírozási nehézségekkel, a kisebb települések oktatási nevelési gondjaival, a ma is sokszor említett gondolattal, hogy „az iskola a település megtartó ereje”. Szakmai életutam ezen időszakában, a tanult kommunikációs technikák, **menedzseri szemléletmód alkalmazása**, és kevésbé a műszaki technológiai ismeretek alkalmazása volt a jellemző. Ekkor formális tanulásra kevés időm jutott, mindössze 2008-ban, egy Közbeszerzési tanfolyamot végeztem el, annak érdekében, hogy jobban rálássak a településünkön várható fejlesztések jogszabályi hátterére. Ezen időszakban az informális tanulás jellemezte tudásom bővítését. Településünkön a Református egyház által működtetett Kallódó Ifjúságot Mentő

Misszió (MRE-KIMM) vezetőivel jó kapcsolatot alakítottam ki, mint település vezető. Betekintést kaptam a drogfogyasztó fiatalok -rehabilitációjának folyamatába, láttam a sikeres rehabilitáció misszió által alkalmazott módszerének sikereit.

Hasonlóképpen fontos szakmai életutam **magántervezői** éveiről is említést tennem, hiszen ezt a tevékenységet párhuzamosan végzem főállású munkaviszonyaim mellett, egészen az 1990-es évek elejétől, amikor végzettség, és kellő gyakorlat megszerzése után kérelmeztem, és megkaptam a tervezői jogosultságot. A **Magyar Mérnöki Kamaránál** (MMK) –azóta többször változott- regisztrációs számmal, Épületgépész tervezői jogosultsággal tartanak nyilván. Az elmúlt évtizedekben kisebb-nagyobb intenzitással, több száz családiház gázellátási, fűtési, később komplett gépészeti terveit készítettem el. Bővítve ez irányú tevékenységemet, kellő gyakorlat és ismeret birtokában 2012-ben **Felelős műszaki vezetői** és **műszaki ellenőri** jogosultságot kértem és kaptam a MMK-tól, valamint sikeres **Energetikai auditori** vizsgát tettem 2013-ban. A auditori vizsga által feljogosító energetikai szakreferensi tevékenységi jogosultságot fenntartom, azaz a rendszeres továbbképzéseken részt veszek, de nem gyakorlom. Építési munkálatok gépészeti felelős műszaki vezetését, és műszaki ellenőrzését az elmúlt években végeztem.

A Dunamenti Erőmű Rt, az országos energetikai stratégiaváltás, - a nagyobb teljesítményű, földgáz tüzelésű gőzturbinás blokkok felújításának elvetése – következtében elveszítette beépített teljesítményének közel 80%-át, részbeni alaperőművi állapota megváltozott, az ott dolgozó mérnökök feleslegessé váltak. Ez arra készítetett, hogy ismét a tanári pályán kama-toztassam tudásom, tapasztalataim.

2012-től, a Fejér megyei KLIK, majd átalakulással belőle kivált **Dunaújvárosi Szakképzési Centrum**ának Móri majd **Dunaferr** Szakgimnázium és Szakközépiskolájába kezdtem tanítani, **Épületgépész ágazati szakmák** elméleti tantárgyait. Közel egy év **tanítás** után igényét éreztem, a munka pedagógiai ismeretekkel történő alátámasztásának, ezért a BME (gépész) Mérnök tanári szakára jelentkeztem. A friss ismeretek birtokában felkérésre elvállaltam iskolám **Gépész Munkaközösségének** vezetését. A közel 50 fős munkaközösségünkben nyolc szakma tanárai oktatói tevékenykedtek. Ekkor ismertem meg tüzetestebben a szakoktatást. Feladataim között szerepelt a tanmenetek szakmai ellenőrzése, a Szakmai Tanulmányi Versenyek megszervezése, óralátogatások alapján munkatársaim munkájának segítése, kisvizsgák szervezése, eredményeinek értékelése... . A munkaközösségen belül szakmai csoportokat szerveztem, ahol az épületgépész ágazat szakmáinak tanáraival, oktatóival közösen a Magyar Épületgépészek Szövetségének rendezvényeire, Szakmai napokra, a Hungexpo

Construma kiállításaira szerveztem a tanítványainknak kirándulást. Tanított diákjaim közül minden évfolyamból többen is – épületgépész technikus, központifűtés –és gázhálózat rendszerszerelő – szakképesítésekben a szakmai verseny országos első 10 helyezettei között voltak. Közülük többen jelenleg is tanulnak felsőoktatási intézményekben.

A szakképzés erősítése, a második szakma megszerzésének ingyenessé tétele, a felnőttoktatásra az élethosszig tartó tanulás szemléletének erősödését eredményezve, az esti felnőtt képzésen tanulók létszámának növekedését eredményezte. 2015-től, jelenlegi iskolámban is részt veszek esti épületgépész technikus képzésben. Közben, **a mérnökstanári tanulmányaimat, jeles eredménnyel befejeztem.** Diplomamunkám „Az épületgépész ellátórendszerek modul tartalmi fejlesztése” volt.

Az elmúlt években lehetőségem volt alapítványi fenntartású középfokú intézményekben, felnőttképző intézményekben tanítani megbízási szerződéssel, és több alkalommal elméleti szakmai tantárgyak oktatójaként, a **Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamara megbízásából**, a központifűtés és gázhálózat rendszerszerelő mesterek képzésében és vizsgáztatásában részt venni.

A főállású munkaviszonyom, és a mellette végzett tevékenységek, terheinek nagysága, illetve ennek vállalási kényszerének oldása– több feladat elvégzése együtt tudja csak biztosítani, a magamtól elvárt anyagi megbecsülést – a pedagógus II. minősítés megszerzésére ösztönöztek. Ennek alapfeltétele volt, ez évet megelőzően, a 7 éves gyakorlat mellett a szakvizsga is. Ezért a BME-GTK Műszaki Pedagógia Tanszékén megkezdtem a **Közoktatás Vezető és Pedagógus Szakvizsga Szakirányú Továbbképzési Szakon** a tanulmányaimat, amely esetében az utolsó félév kötelezettségeit is teljesítettem, majd kiváló eredménnyel záró vizsgáztam.

A nappali képzésben résztvevő diákok létszámának a csökkenése, volt iskolámban, az épületgépész technikus képzés átmeneti megszűnéséhez vezetett. Ez, és a jelenlegi iskolámban az ott dolgozó vezetői és tanári közösség segítő és fogadó készsége, illetve az intézményfenntartó (BGÉSZC) tanulmányaim támogatását biztosító pozitív hozzáállása miatt, 2018 szeptemberétől a **BGÉSZC-Arany János Technikum és Szakképző Iskola tanára majd oktatója** vagyok főállásban. A Dunaferri iskolában lehetőségem van vezetőim támogatása mellett visszajárni felnőtteket tanítani esti képzés formájában.

Iskolámban épületgépész szakmai elméleti tantárgyakat tanítok, nappali szakgimnazistáknak, és esti képzés keretében, épületgépész technikus, és központifűtés és gázhálózat rendszerszerelő jelölteknek. Jelenleg egy végzős nappali képzésben oktatott épületgépész technikus osztálynak vagyok az osztályfőnöke és a **Műszaki Munkaközösség vezetésével** járó feladatokat is ellátom. Az iskola szakmai programjainak a szervezésén, szakmai vizsgáztatáson,

diákjaink szakmai versenyekre történő felkészítésén dolgozom, az elmúlt időszakban e feladatokat online módon bonyolítva.

Helyzetelemzés

Az iskola rövid története

„Múlt nélkül nincs jövő, s mennél gazdagabb a múltad, annál több fonálon kapaszkodhatsz a jövőbe.” (Babits Mihály)

Az iskolánk története, **két nagy múltú oktatási intézmény történetének** a találkozásával írható le. Az épület, ahol napjainkban egyedüli oktatási intézményként csak az épületgépész ágazat szakmáit oktatjuk, történetünk fősodra, a **Községi Elemi Népfőiskola**. Ebbe kapcsolódik be, az ezredfordulót megelőző években „a várból, a Szabó Ilonka és Toldi Ferenc utcákból” kiköltözött **Építőipari Szakközépiskola épületgépész tagozata**.

Budapest Székesfőváros akkori vezetése **1896**-ra építtette föl, az akkor még háromemeletes Községi Elemi Népfőiskoláját, és **indul meg** az épületben **az oktatás. Sántha Lajos igazgatása alatt, 1903-tól**, már **iparostanonc képzés** folyt, először ékszerész, ötvös, majd később további úgynevezett ”előkelő” szakmák oktatása. (aranyműves, órás, épületszobrász, fényképész, könyvkötő, stb.).

A Második Világháború után megindult a központosított képzés igen **sok szakmával**. 1949-től az iskola a 31. számú Szakmunkásképző Intézet, majd azt **1956 márciusában** kibővítve, az **Arany János Szakmunkásképző Intézet** nevet kapta.

1960 után, már négy emeleten, sokféle, gépész szakma oktatása folyt, majd a '70-es évekre, **már csak az épületgépészettel összefüggő szakmák** maradtak, amely egy időre (2007-től, pár éven át) az iskolánkba költöző, Kvassay Jenő Műszaki Szakiskola, közlekedési szakmacsoport képzéseivel is kibővült.

1997-től, vette át iskolánk, az Épületgépészeti technikum, majd Építőipari Szakközépiskola, majd 1978-tól Vági István **Építőipari Szakközépiskola** néven működő középiskola, évtizedekig oktatott **épületgépész tagozatát**. Ezidőtájt változott meg az Épületgépész szakmák ágazati besorolása is, és került a Gépész szakmacsoportba egy időre. A nagy múltú iskola, még napjainkban is tisztelettel emlegetett tanárai, így a **technikum első igazgatója** (1950-53) **Dr. Endre Árpád** is, sok sikeres épületgépészt tanítottak meg a szakma tudása mellett annak szeretetére is.

Iskolánknak van kikre visszatekinteni, az Ő munkásságukból **erőt, hitet meríteni**, az eljövendő évek újabb épületgépész nemzedékeinek a kineveléséhez.

A szakképzés változásai az elmúlt évtizedekben

A '90-es években a **szakmai képzés formájának megváltoztatása**, azaz a **több képzési forma** (3, 4 5 éves képzési formák) kialakítása először tanulói létszámnövekedést, majd a demográfiai hullámvölgy ellenére az évtized közepére csak kisebb csökkenést okozott. A szakiskolákban tanulók létszámának csökkenése viszont tovább nőtt. A '60-as évek elején, a tovább **tanulók** több mint fele még a **szakmunkásképzésben** vett részt, ez az arány a **'90-es évekre a negyedére lecsökkent**. A **2006**-ban bevezetett, **tartalmi változás**, a modul rendszerű képzés bevezetése, majd később átalakítása sem hozta meg a szakképzésben a kívánt változást. Az ipari vállalkozói környezet igényeihez továbbra sem közelített kellőképpen sem létszámában, sem a képzettség színvonalában a szakképzés. További határozott változásokra volt szükség.

A képzési rendszer munkaerőpiaci igényekhez igazítása, a technológiai fejlődés megkívánta szakember gárda kinevelése, a gazdasági fejlődésünk középtávú megalapozásának feltétele lett. Ezért, a **2015 évi Szakképzési Kon koncepció**, a változtatás érdekében, az alábbiakat fogalmazta meg:

- A **duális szakképzés** kiterjesztése, a munkaerőpiacon elvárt kompetenciák, munka-alapú tanulással történő könnyebb elsajátítása érdekében (tanulószerződés)
- A **szakképzésbe történő beiskolázás határainak a kibővítése**, annak érdekében, hogy az egyén könnyebben tudjon a munkaerőpiacra belépni, és tartósan ott megmaradni. (ingyenes második szakképesítés)
- A **szakképzési centrumok** intézményrendszerének a létrehozása, a tanulói és munkaadói igények rugalmasabb kezelésének az érdekében (több, jobban képzett szakmunkás)

2019-ben a további változtatásokat, a **Szakképzés 4.0 stratégia** fogalmazta meg:

- Biztosítson **kARRIERLEHETŐSÉGET**, azaz egyszerű, átlátható, átjárható rendszerű legyen a szakképzés, úgy hogy közben vonzó is legyen (5 éves technikum kilépési lehetőséggel a 12. évfolyam végén, a mérnökképzés tekintetében pedig a felsőoktatás előszobája legyen, működő ösztöndíjrendszerrel)
- **Vonzó tanítási-tanulási környezetben** lehessen elsajátítani az elméleti és gyakorlati ismeretanyagot, (jó minőségű korszerű digitális és egyéb eszközök, jó karban lévő épületek, korszerű képzőközpontok, digitális tananyagok, korszerű oktatási technológiák)

- Naprakész **oktatói tudás** birtokába legyenek, a tudást átadó tanárok oktatók (Megfelelően képzett oktatói létszám, a vállalkozásokban dolgozó szakemberekkel kiegészítve)

Ennek következményeként, a szakgimnáziumi 4+1 éves képzése 5 éves technikumi képzéssé alakult át. A közismereti tantárgyakból tett érettségi után, az ötödik év végén van az ágazati szakmai vizsga, amely az ötödik érettségi tantárgy. A tanuló ágazati szakmai alapvizsga után, szerződéssel vállalkozásokhoz kerül, ahol ösztöndíjat is kap, hasonlóan az általános iskola után szakmát tanulók három év alatti szakképző iskolákban tanulókkal. 2020-tól, az **OKJ helyett a Szakmajegyzékbe** kerültek a szakmák, melyek száma 180 alatt van. **A szakképzés átalakítása** jelenleg is **folyamatban** van, a kitűzött célok megvalósulása érdekében.

A BGéSZC Arany János Technikum és Szakképző Iskola tekintetében, az iskolai statisztikáinkban, hétköznapi működésünkben, az imént felvázolt gondok, mint **gyengeségek** a sikeres változások, pedig mint **új lehetőségek** szintén megjelentek.

Az iskola képzési arculata

Kizárólag, az épületgépész ágazat szakmáinak oktatása folyik intézményünkben.

Kifutó képzéseink, a még az OKJ-ban szereplő szakképesítéseink:

nappali oktatás munkarendjében:

- Szakgimnáziumi képzésünk (4+1 év képzési idővel)
54 582 01 épületgépész technikus
- Szakközépiskolai képzéseink (3 év képzési idővel)
34 582 09 központi fűtés- és gázhálózat-rendszerszerelő
34 582 12 víz-, csatorna- és közműrendszer szerelő
34 582 05 hűtő-, és légtechnikai rendszerszerelő
35 582 01 gáz-és hőtermelő berendezés-szerelő (a technikusra ráépülő szakma)
582 02 épületgépészeti előkészítő (a technikus, mellék szakképesítése)
- Érettségire való felkészítés felnőtt oktatás keretében, (szakmai vizsgabizonyítvánnyal rendelkező, 25. életév alattiaknak)

esti oktatás munkarendjében (2 éves képzési idővel):

- 34 582 09 központi fűtés- és gázhálózat-rendszerszerelő
- 54 582 01 épületgépész technikus

A 2020-21 tanévtől, már a SZJ szerint oktatott államilag finanszírozott szakképesítéseink;

nappali oktatás munkarendjében:

- Technikumi 5 éves képzésünk:

5 0732 07 01 Épületgépész technikus

- Szakképző iskolai 3 éves képzéseink:

4 0732 07 02 Hűtő- és szellőzés rendszerszerelő

4 0732 07 03 Központifűtés- és gázhálózatrendszer-szerelő

4 0732 07 04 Víz- és csatorna-rendszerszerelő

- Technikumi 2 éves érettségi utáni képzésünk:

5 0732 07 01 Épületgépész technikus

esti oktatás munkarendjében, két éves képzési idővel:

4 0732 07 03 Központifűtés- és gázhálózatrendszer-szerelő

4 0732 07 04 Víz- és csatorna-rendszerszerelő

Nappali munkarendben, 15 osztályban, esti munkarendben 6 osztályban oktatjuk tanulóinkat.

Tárgyi feltételek, IKT eszköz ellátottság

Az iskola Budapest VII. kerületében, a **Nyár utca 9.** szám alatt található, négyszintes **épület**, belső udvarral. **Tömegközlekedés** szempontjából nagyon **jó** helyen, hiszen a Déli pu.-tól, és a Keleti pu.-tól is metróval könnyen megközelíthető.

A négy szinten **22 tanterem** van, amelyből **4-ben számítógép** terem működik, ezek közül **egy nyelvi labor**nak van berendezve. Három teremben **okostábla** van. **Kivetítők** az iskolai informatikus kezelésében vannak, akitől órai használatra fel lehet venni, laptopokkal együtt. Tanári **hordozható számítógépek** is segítik az oktatók munkáját, az otthoni munkavégzés megkönnyítése érdekében.

Az iskolában van **étkező**, és **büfé** is. **Tornatermek**, és **mérő labor**, az alagsorban található. Az iskolai **könyvtár** a földszinten található.

A **műhely** Budapest, **Váci út 107.** alatt, a BGéSZC-Katona József Technikum területén található, a 2-es Metro Forgách utcai megállójához közel. A diákjaink egy része külső képzőhelyeken tanulja a szakma gyakorlati fogásait.

Az **iskolaépület** mind építészeti, mind gépészetileg **felújításra szorul**, hasonlóan a műhelyhez. Az épület az 1800-as években épült, küllemében, állagában, a környezetébe illeszkedő (az épület nyílászárói homlokzati szigetelése nem megoldott), részben felújított gépészeti rendszerekkel. Az osztálytermek és **bútorzata elfogadható állapotúak**, az oktatás kívánalmainak éppen megfelelnek. Az iskola, az **IKT eszközökkel**, mint előzőleg leírtam, **csak részben ellátott**, három évet meghaladó korú számítógépek üzemelnek. A szakmai oktatáshoz alkalmazható **szoftverek rendelkezésre állnak**. Nem szaktantermekben folyik az oktatás.

A mérő labor felszereltsége, bizonyos szakterületeken hiányosságokat mutat. A tornatermek kicsik.

Személyi feltételek

Iskolánkban **27 fő teljesállású oktató**, ebből 3 fő munkaközösség vezető, 4 fő gyakorlati tantárgyakat oktat a műhelyben.

Munkaközösségeink, az idei tanévtől, a Közismereti munkaközösség, Műszaki munkaközösség, az Osztályfőnöki munkaközösség, és a Különleges bánásmódot igénylő tanulókkal foglalkozó munkaközösség.

A Közismereti munkaközösség, elsődleges feladatainak tartja a tanulók teljesítményének növelését, érdeklődésük – különösen az online térben - fenntartását, a diákok egységes értékelési rendszerének alkalmazását, kulturális tájékozottságuk fejlesztését. Munkatervük szerint dolgoznak és tartják megbeszéléseiket.

Az Osztályfőnöki munkaközösségben értelemszerűen, az osztályfőnöki teendőket ellátó oktató munkatársak hangolják össze tevékenységüket. Elsődlegesen az információk átadásával, megbeszélések szervezésével. Segítik egymást, az osztályfőnöki ügykezelési munkában. Munkaterv szerint végzik feladataikat.

A Műszaki munkaközösségbe, az idei évtől, a szakmai elméletet és gyakorlatot oktató, munkatársak tartoznak. Szintén éves munkaterv szerint dolgoznak. Tervezett, és ad-hoc jelleggel megbeszéléseken hangolják össze tevékenységüket. Fő feladataik között, hangsúlyos szerepet kapnak a lemorzsolódás szélére került tanulók felzárkóztatása szakmai gyakorlatból, és a tehetségesebb tanulók felkészítése vizsgáikra, és különféle szakmai versenyekre elméleti és gyakorlati szakmai tantárgyakból.

Különleges bánásmódot igénylő tanulókkal foglalkozó munkaközösség életre hívását többek mellett az indokolta, hogy az SNI-s és BTM-es tanulók száma évről évre emelkedik, átlagosan 10%-kal. A munkaközösség feladata a hátrányos helyzetű tanulók segítése, mellett az oktatók segítése e tanulók kezelésében, a kapcsolódó ügykezelések megfelelő ellátásában.

A vezetőség 4 fős, 1 fő intézményvezető, 2 fő intézményvezető helyettes, és 1 fő gyakorlati oktatás vezető. Az iskola vezetése kéthetente ül össze megbeszélni a teendőket, szétosztja a feladatait. Nem ritkák az ad-hoc megbeszélések sem.

Az oktatói munkát segíti 8fő, 1 fő iskolapszichológus részmunkaidőben (heti 1 nap), és 1-1 fő könyvtáros, iskolatitkár, rendszergazda, karbantartó, kézbesítő, takarító, laboráns, gazdasági ügyintéző, ifjúságvédelmi felügyelő, 2 fő portás, és 1 fő gondnok (megbízással).

Óraadóként, megbízással **8fő** oktat, ebből 4 fő gyakorlatot a műhelyben, és 4 fő elméleti tantárgyakat, a nyár utcai épületben.

Az iskola **folyamatosan oktató hiánnyal** küzd, amelyet óraadókkal és a főállású oktatók többlet munkájával igyekeznek megoldani. Az életkor eloszlását tekintve a jövőre nézve még rosszabbak a kilátások. A tantestület oktatóinak több mint a háromnegyedrésze 50 év feletti, többen nyugdíj előtt állnak, vagy nyugdíj mellett dolgoznak. Az óraadóknál csak egy szaktársunk nem nyugdíjas.

A szakmai képzésben, és a közismereti tantárgyak oktatásában, egyaránt nagy tapasztalattal, kiváló szakmai felkészültséggel rendelkező **mérnökök** (közülük 2 fő mérnök tanár 1 fő műszaki tanár), és **egyetemi végzettségű közismereti** tantárgyakat **oktatók** vannak.

Iskolai alapítvány

Iskolánkban működik a Lévai László Alapítvány. A **támogatók** által befizetett összegekből és a felajánlott **személyi jövedelemadó 1 %-**ából gazdálkodik.

Célja a tanulók fejlődésének, tanuláshoz **kapcsolódó tevékenységeinek a támogatása**.

- Tanulók, osztályok külföldi és belföldi tanulmányútjainak támogatása.
- Osztályok, csoportok szalagavató-műsor kidolgozásának, megvalósításának támogatása.
- Az iskolai tanítás-tanulás folyamatának támogatása eszközbeszerzéssel.

Szakmai és társadalmi kapcsolatok

Az iskola, az alábbi szervezetekkel tart kapcsolatot:

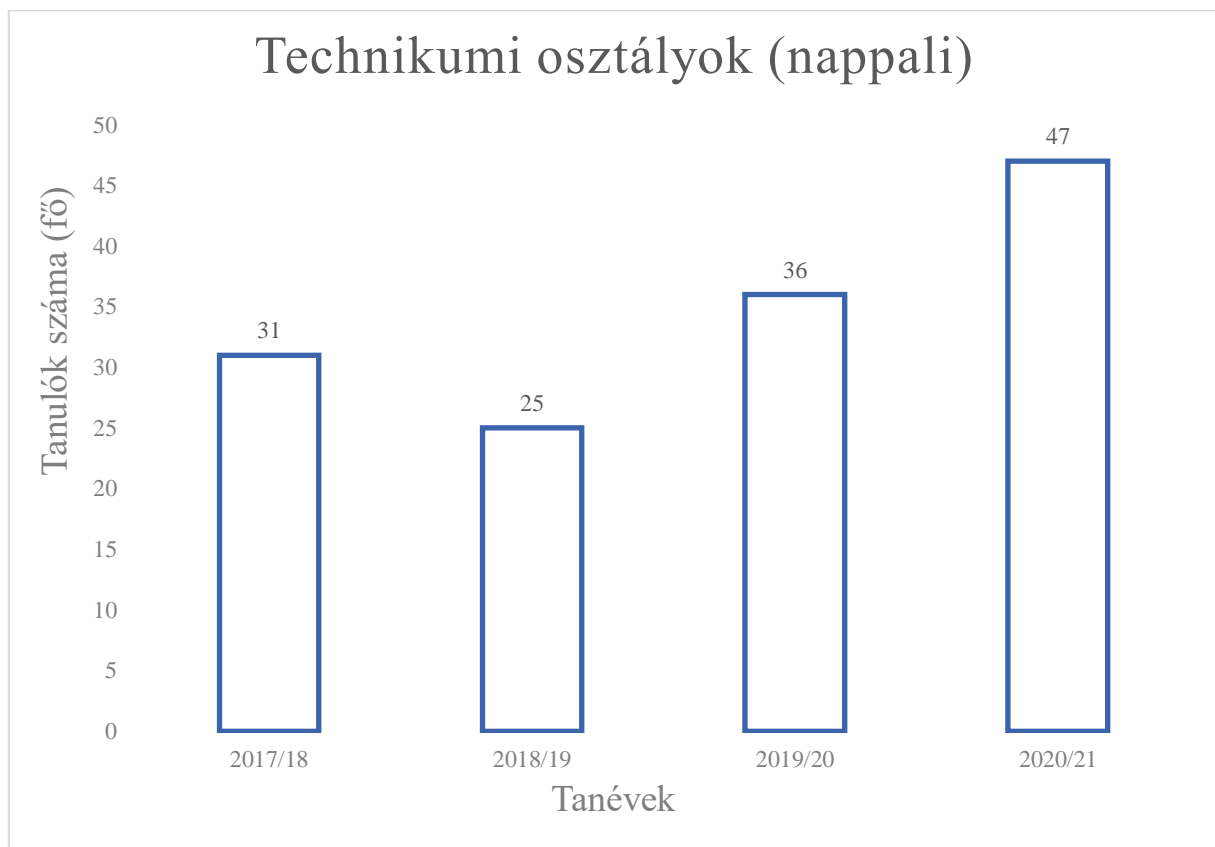
- Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum és tagintézményei
- Innovációs és Technológiai Minisztérium
- Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal
- Oktatási Hivatal
- Kormányhivatalok
- Gyermek, és ifjúságvédelmi szervezetek
- Gyámhatóság
- Lakóhely szerint illetékes jegyzők
- BKIK és MKIK
- Gyakorlati képzésben résztvevő gazdálkodó szervezetek
- Iskola képzési profiljába tartozó szakmai szervezetek
- Magyar Épületgépészek Szövetsége (MÉGSZ)

- IPOSZ
- Intézmény-egészségügyi ellátást biztosító szolgáltató (gyermekorvos, „üzemorvos”)

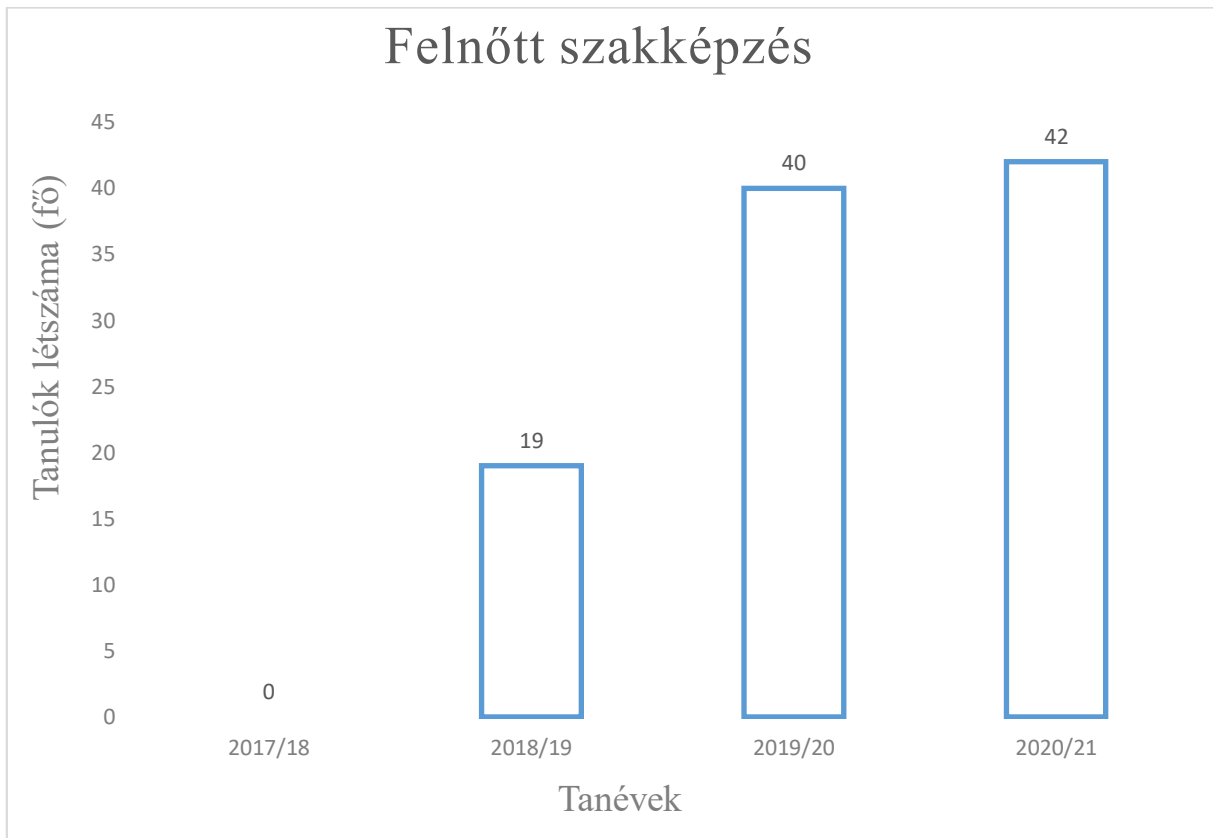
Tanulói létszámok alakulása

A beiskolázási létszámokat követve, az elmúlt 4 évben egy **kisebb csökkenés után emelkedésnek** indult az épületgépész szakmák képzéseire jelentkezők száma. Amelyek a diagrammokból is jól látszanak. (A diagrammokban, az egyszerűség kedvéért, jelenlegi képzési formák elnevezéseivel jelöltem, az elmúlt három év szakközépiskolai, és szakgimnáziumi képzéseit is)

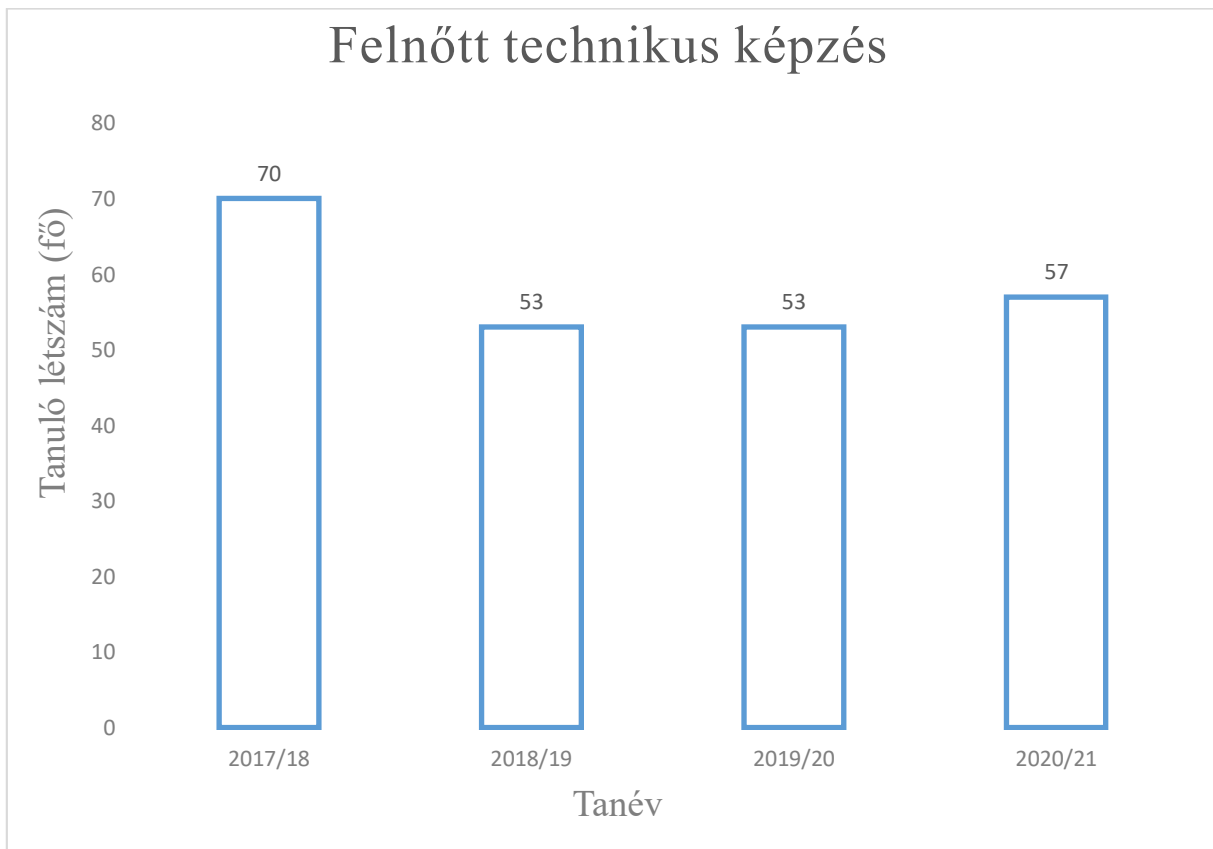
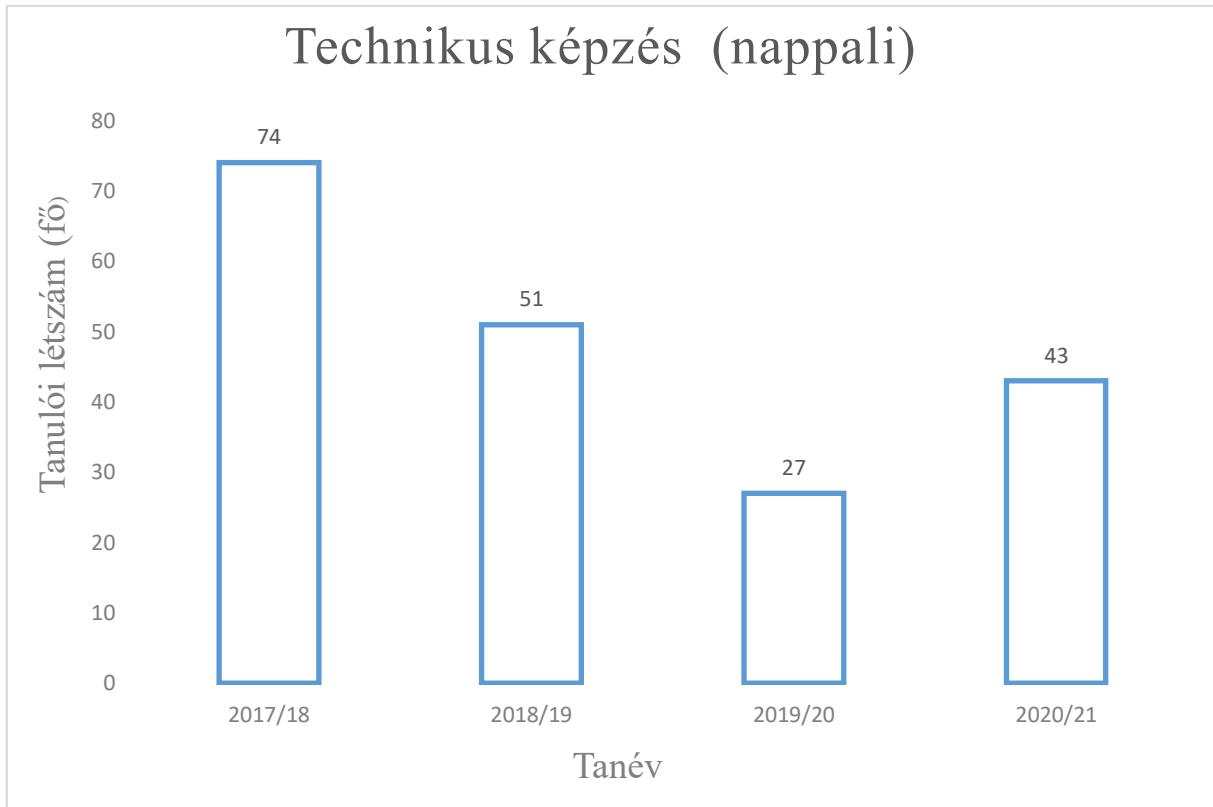
A **felnőtt technikus képzésben** azért mutatkozik **csökkenés**, mert a vizsgálat előtti tanévben **keresztféléves osztály** is tanult az iskolában. Ez megemelte az akkori és az első év felnőtt technikus tanulói létszám adatokat. A **szakképzős osztályok** létszám adatai, mind a nappali, mind a felnőtt képzésben **mindhárom képzési szakterület** (gáz-fűtés, víz-csatorna, szellőzés-hűtés) létszám adatait együtt tartalmazza.

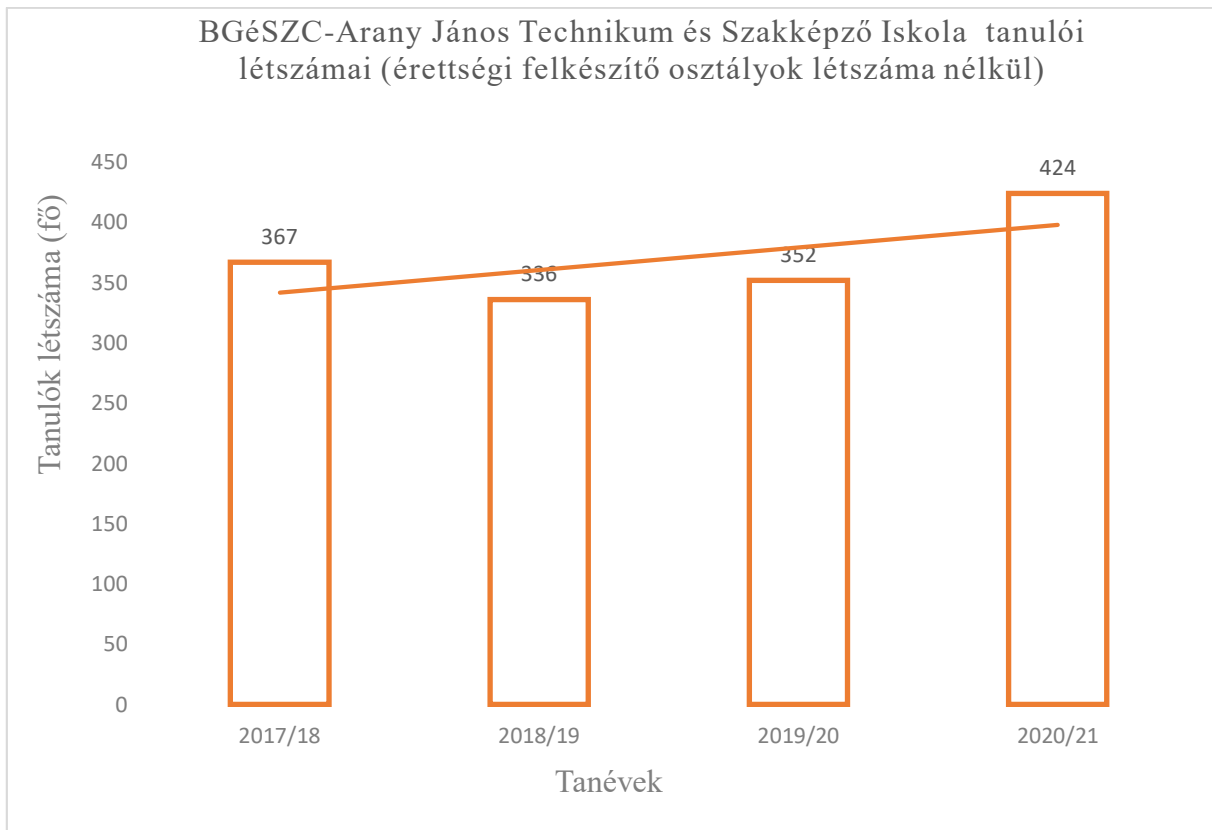
(Forrás: Záró nevelőtestületi értekezletek jegyzőkönyvi adatai alapján, saját szerk.)

(Forrás: Záró nevelőtestületi értekezletek jegyzőkönyvi adatai alapján, saját szerk.)

(Forrás: Záró nevelőtestületi értekezletek jegyzőkönyvi adatai alapján, saját szerk.)

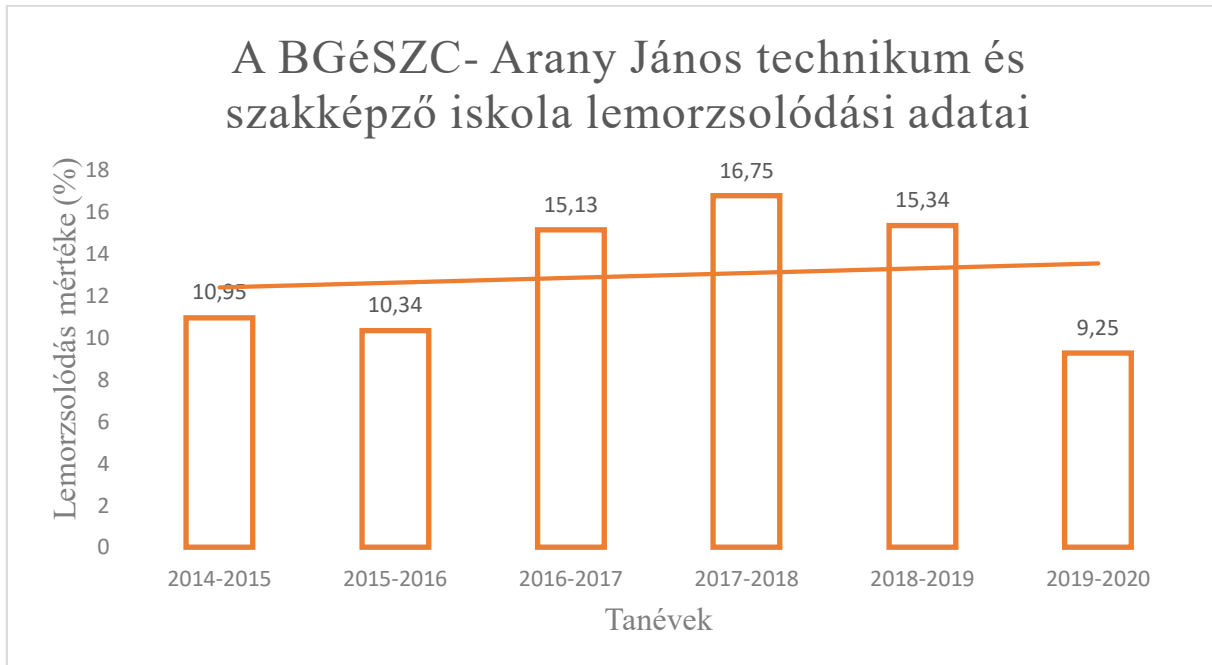

(Forrás: Záró nevelőtestületi értekezletek jegyzőkönyvi adatai alapján, saját szerk.)

Lemorzsolódás

Lemorzsolódással veszélyeztetett „az a tanuló, akinek az adott tanévben a tanulmányi átlageredménye **közepes teljesítmény alatti** vagy a megelőző tanévi átlageredményéhez képest legalább **1,1 mértékű romlást** mutat, és esetében komplex, rendszerszintű pedagógiai intézkedések alkalmazása válik szükségessé” (Nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 4. § 37.) Az iskolából lemorzsolódott fiatalok, nem szereznek szakképesítést, így nagyobb eséllyel lesznek munkanélküliek, növelik a szegénységi kockázatot, nagyobb **erkölcsi és anyagi terhet jelentenek a társadalomnak**. A lemorzsolódás mértéke országosan a **szakképző iskolákban a legnagyobb**. A tanulók kb. 12%-a hagyja el végzettség nélkül, a szakképző iskoláját, jellemzően úgy, hogy a választott szakmájuk szakmai tantárgyaiból sem érik el a megfelelő eredményt.

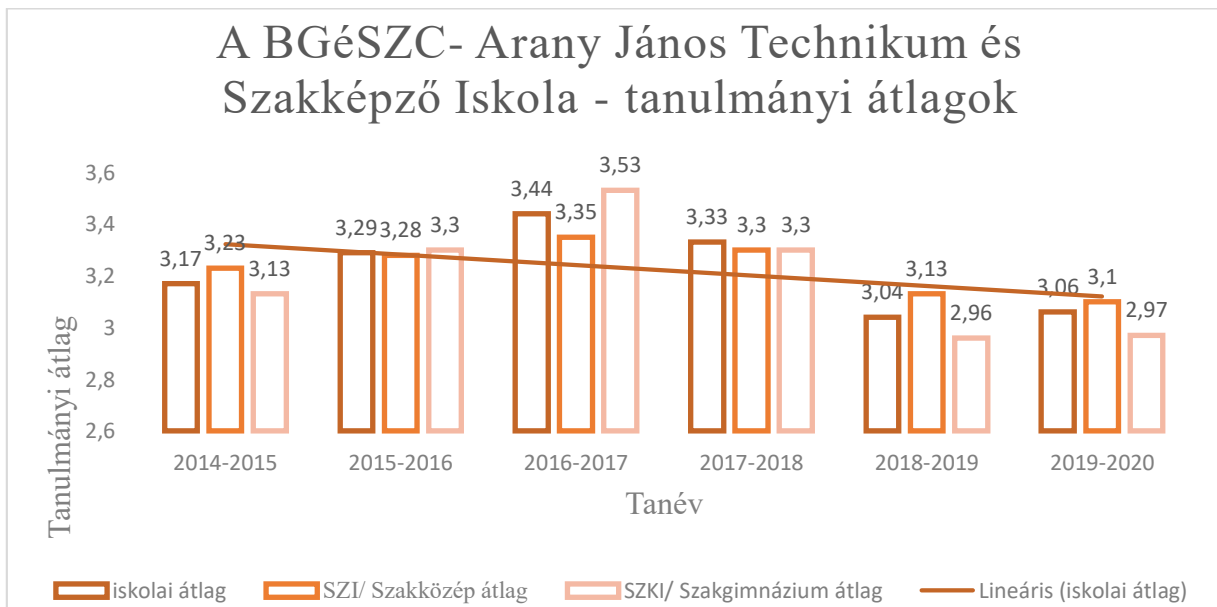
Iskolánkban az alábbi diagramon láthatóan a **lemorzsolódás enyhén emelkedő** tendenciát mutat, a vizsgált időszakban. A **2019/20-as tanévben, volt a legalacsonyabb**. A jobb eredményt vélhetően a „A szakképzést végzettség nélkül elhagyók számának csökkentése” című Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal kiemelt projektjének is köszönhetjük.

(Forrás: 2019/2020-as tanév záró nevelőtestületi értekezlet jegyzőkönyve)

Tanulmányi eredmények

A tanulmányi eredmények alakulása az alábbi diagramban követhető, 2014-2020 tanévekben.

(Forrás: 2019/2020-as tanév záró nevelőtestületi értekezlet jegyzőkönyve)

Az iskolai tanulmányi **átlag csökkenő tendenciát mutat**, mindkét képzési formában. A 2019/20 tanév eredményét jelentősen befolyásolta, a digitális oktatási rend. Tanulóink nagy része nem tud önállóan tanulni, többen küzdenek tanulási nehézséggel is.

Fejlesztési program

Az épületgépész szakma elvárásainak megfelelő, korszerű tudással rendelkező, házat, hazát, szakmát szerető technikusok, középiskolás, fiatalok kinevelése egy vezető számára a legtöbb, amit mérnökként, oktatóként, a tanulás-tanítás folyamatának stratégiai irányítójaként kívánhat magának.

Intézményvezetői megbízatásom esetén a **jó gyakorlatokkal** nem kívánok szakítani. Elképzelésem szerint ezeket folytatni kell. Alapvető fontosságúnak tartom a Centrummal történő hatékony együttműködést, hiszen napjainkban egy szakképző intézmény igazgatója (intézményvezetője) közvetítő személy, szakmai és pedagógiai menedzser egyszemélyben.

Fontosnak tartom az iskolai folyamatok felülvizsgálatát, optimalizálását a költséghatékony, eredményes működésünk érdekében. A fejlesztési programom csakis a fenntartó, az Innovációs és Technológiai Minisztérium és háttérintézménye a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, a Szakképzési Centrumunk, az oktatói tantestületünk és az iskola szakmai és társadalmi partnerei együttműködésével valósítható meg.

A helyzetelemzés alapján témákba gyűjtöttem az Arany erősségeit, és azokat a gyenge pontokat, amelyek stabilizálásra, majd változtatásra szorulnak. Az alábbiakban ezeket a **kulcsfontosságú területeket**, ezen belül az **alapvető célokat** fejtem ki, azaz írom le, miként kezdek bele ennek a **végrehajtásába** az elkövetkezendő három évben, amennyiben erre lehetőséget kapok.

Felhasználói igényeknek megfelelő képzések

Az oktatott szakmáknak mind a nappali rendszerben mind a felnőttoktatásban összhangban kell lenni a **munkaerő-piaci elvárásokkal**. A képzési szerkezet a fenntartó elvárásainak megfelelő kell, hogy legyen, mert jelenleg ez mutatja az utat ebbe az irányba. Iskolánk esetében ez látszólag egyszerűbb, hiszen az Épületgépész ágazat esetében 4 féle szakmai képzés létezik (A kifutó képzéseket már nem tekinthetjük).

Az épületgépész szakmák tekintetében egyértelműen látszik a helyzetfelmérés fejezetben felvázolt létszám diagrammokból, hogy **Gáz-és központifűtés rendszerszerelőnek** minden évben viszonylag megfelelő létszámú tanuló jelentkezik. **Hűtő-és szellőzésrendszer -szerelőnek** tanulók létszáma pedig kis mértékben, de növekszik. Ezen nem csodálkozhatunk, hiszen a melegebb nyarak, és az építési jogszabályok változása miatt egyre több szellőző rendszert kell majd kiépíteni, tehát több jó szakember kell majd ezen a területen dolgozó vállalkozásoknak is.

A **pályaválasztási munkát** is **ehhez kell igazítani**, a felnőttképzések esetében is. A pályaválasztási munka alapjaiban határozza meg a beiskolázási mutatókat. A munka egyik legfontosabb eleme az iskolai nyílt napok, a szülői értekezletek, az általános iskolák közvetett megkeresése, azaz a leendő tanulóinkhoz, és szüleikhez való eljutás. Ez az iskola egyik **jó gyakorlata**, melynek eredménye már kimutatható volt az elmúlt évben, mely szerint, „... a nappali tagozatos tanulóink létszáma 2019. október 01.: 272 fő, 2020. október 01. 344 fő volt, tehát a tanulólétszámunk 24,2%-kal nőtt.” Az eredmények megőrzése érdekében a jó gyakorlat, **kiegészítendő** az iskolánk (nem csak földrajzi) környezetében található általános iskolák iskola vezetésünk általi **személyes felkeresésével**. Megbízatásom esetén ezt egyik vezetői feladatommak tekintem.

Oktatói kar stabilizálása

Az iskolánk hagyományos **lineáris szervezeti formában** működik. Ez viszonylag kisebb iskolák, így az Arany esetében is bevált forma. Ezt a formát előnyei miatt – amelyek közül a stabilitást emelem ki - meg kell tartani.

Az **iskolavezetősége** jelenleg **három plusz egy főből** áll. Ezen nem tartom célszerűnek változtatni. Az iskolában a jó szakmai munka egyik meghatározó tényezője a vezetők közötti megfelelő munkamegosztás, bizalom, melynek megőrzése, kialakítása az intézményvezető feladata.

Az operatív teendők hatékony megvalósításának érdekében **vezetői értekezletek** megtartását továbbra is fontosnak tartom. Ez tudja segíteni a tanulás-tanítás szervezését az iskolában, a napi döntést igénylő problémák megbeszélését.

Az iskola vezetése időnként célszerűen, a napirendtől függően, **kiegészül a munkaközösség vezetőkkel**. Az Ő bevonásukat az iskola operatív irányításába jellemzően szakmai kérdésekben fontosnak tartom.

A tanulói létszám kérdés köréhez is tartozik, és szoros kapcsolatban van vele, az oktatói kar helyzete iskolánkban. Ahhoz, hogy meg tudjunk felelni a szakmai piac mennyiségi és minőségi elvárásainak, azaz korszerű tudással rendelkező szakemberek kerüljenek ki iskolánkból, **meg kell erősítenünk** mind gyakorlati, mind elméleti vonalon is **az oktatói kart**.

Először felül kell vizsgálni az oktatói munkakörben dolgozók végzettségét. Annak összhangban kell lenni a **törvényi előírásokkal**. Törekedni kell az egyetemi végzettségű szakemberek alkalmazására az elméleti területen, mind közismereti, de különösen szakmai téren.

Másodsorban komoly erőfeszítéseket kell tenni a **hiányzó oktatói álláshelyek betöltésére**, hiszen e nélkül a felvázolt fejlesztési program nem, vagy csak részben valósítható meg. Iskolánkban, „az egy oktatóra jutó tanulók aránya 10,4%.”.

Célszerűnek tartom bekapcsolódni tanárképző felsőfokú intézmények, **tanár, mérnök-tanár képzési mentori programjaiba**, ezen keresztül megnyerni a jövőbeli pedagógusokat iskolánkba. Ez nyilván középtávú cél lehet. Rövidtávon az épületgépész szakmában dolgozó nagyobb **vállalatok aktív mérnökeinek** megnyerésével lehet és kell a hiányt pótolni, nem feladva annak lehetőségét, hogy pályázattal „találunk” iskolánkba oktadni akaró, és tudó mérnök-tanárt, vagy műszaki tanárt.

Eszközellátottság, infrastrukturális fejlesztések

Fel kell mérni az intézményünk **eszközellátottságát**, főleg a gyakorlati oktatás területén és össze kell hasonlítani a tanított szakmáink képzési és kimeneti követelményeiben (KKK) előírtakkal. A hiányzó eszközök nélkül a korszerű képzést nem lehet megvalósítani.

Mivel a szakképzés első évfolyamának gyakorlati képzésére az iskolák tanműhelyében kerül sor, az ehhez kapcsolódó **felmért infrastruktúra és eszközállomány hiányok biztosítása** az intézmény feladata. A jelentkező terhet azonban nem feltétlen kell csak a fenntartónak vállalnia. Vállalatokkal, a **piac szereplőivel** kötött **együttműködések** keretein belül is megvalósulhat **eszközfejlesztés**. Érdekeltté kell tenni partnereinket, hogy befektessenek a leendő munkatársaik képzését segítő eszközpark létrehozásába.

Az **alapvizsga letételét követően** szakképzős nappali évfolyamoknál a második évfolyamtól a gyakorlati képzések vállalati tanműhelyben, vagy az épületgépész szakmáknál sok esetben „terepen”, különféle építési tevékenységek színhelyein valósulnak meg. Szakmáink ezért is eltérőek a hagyományos gépész szakmáktól. Diákjaink tanuló szerződéseket kötve folytatják a **duális képzési** struktúrának megfelelően gyakorlati tanulmányaikat. A **duális képzőhelyeink bővítése** az elkövetkező időszak egyik fontos feladata lesz.

Az intézményünk **infrastrukturális fejlesztése az elmúlt években megkezdődött** (pl.: fűtéskorszerűsítés megkezdése, informatikai eszközök beszerzése, megújítása...), de **még sok a teendő** a Szakképzés 4.0 stratégia által megfogalmazott „**Vonzó tanítási-tanulási környezet kialakítása**” céljig.

Az alábbiakban összegyűjtött fejlesztésekre lenne iskolánkknak szüksége a Centrumunk, és a fenntartóink stratégiai céljaitól függően, és anyagi lehetőségeitől függően:

- iskolaépület nyílászárók cseréje
- belső udvar átalakítása

- fűtéskorszerűsítés befejezése
- belső burkolatok felújítása
- tisztasági festések
- tornaöltöző felújítása
- vizesblokkok teljes felújítása
- napelemes rendszer lehetőségek szerinti telepítése
- informatikai eszközök folyamatos megújítása
- informatikai hálózat fejlesztése

Marketing tevékenység, kommunikáció

„A marketing minden értékkel rendelkező jószág - termék, szolgáltatás, eszme, ötlet... - cseréje. Az üzleti szférán túl kiterjed a nem nyereségorientált területekre is, mint pl. a kultúra, a politika, az oktatás, vagy az egyházak.” Így válik a marketingmenedzsment, mint szemlélet is értelmezhetővé az oktatási intézményekben, így iskolánkban. Az iskola története megfelelő kiindulási pont az **Arany marketing tevékenységének a megújítására**. Előttünk járó példák példaképek lehetnek a volt tanárok, oktatóink előtt éppen úgy, mint a mai diákok szüleinek korosztálya, azaz a szülők előtt. A mai itthoni épületgépész szakmai világ egy jelentős részét ők nevelték fel az Aranyban, vagy az egykori Építőipari Szakközépiskolában tanítva a szakmai ismeretekre, és a szakma szeretetére. Ezekkel a gondolatokkal kell megkeresnünk a volt diákokat, megalakítani azt a szakmai baráti kört, amely szívesen felkarolja iskolánkat, erkölcsileg mindenképpen, de lehetőségeik szerint talán kevésbé anyagilag is, az alapítványunkon keresztül. Ez lehet új irány az iskola népszerűsítésében, amely ha rövidtávon nem is, de hosszútávon mindenképpen meg fogja hozni gyümölcsét.

Természetesen a már megszokott marketing tevékenységünket sem szabad elhanyagolni. **Világháló, rendezvények...** Ezek a formák már kötelező feladatok minden iskolának, így az Aranynak is. Ezek a módszerek, mint **jó gyakorlatok megtartandók**, tovább fejleszthetők.

Nagyszerűnek tartom a Centrumunk által indított új iskolai honlapot, amely az intézményeknek egységes arculatot ad. A kommunikációs felületek újragondolása mellett követni kell a technikai fejlődést. Ma hatékony, naprakész infókommunikációs csatornák nélkül nem lehet működtetni az intézményeket. Az iskolánk leghatékonyabb kommunikációs csatornáit a **honlap és a közösségi oldalak**.

A **honlap** megújult ugyan, de **naprakésznek** is kell lenni és azt tartalmilag folyamatosan karban kell tartani. A kommunikációs csatornáknak **minőséget** kell sugallni. Ennek meg kell nyilvánulni a feltöltött kép- és videóanyagok minőségében is.

A **közösségi oldalak** informálisak legyenek, amely ma az általános és középiskolás korosztály egyik legfontosabb kommunikációs felülete. Elengedhetetlen, hogy ennek hangvétele laza, érthető legyen, de stílusában alkalmazkodjon a fenntartó, a Centrum, és az intézmény alapelveihez.

A Centrummal összhangban, a sajtóval történő kapcsolattartás fontossága megkérdőjelezhetetlen, a **folyamatos sajtómegjelenés** reklámértéke vitathatatlan.

Együttműködés és hatékony kapcsolattartás a partnerekkel

A közoktatás legfontosabb **közvetlen partnerei** a tanítási-tanulási folyamatában a diákok, az oktatóik, és az oktatói munkát segítő munkatársak, valamint a szülők, akik elvárásokat támasztanak, és a fenntartók, akik forrásokat biztosítanak az intézmény számára.

A nevelési-oktatási intézmény legfontosabb partneri csoportját a **tanulók** (és szüleik) alkotják. Véleményük, elégedettségük, igényeik alakulása alapvetően meghatározhatja egy intézmény jövőjét. Közvetlenül megmutatkozhat ennek hatása, ha intézményt váltanak egy másik intézmény gazdagabb kínálata miatt, vagy közvetett módon is befolyásolhatnak emlékeik, siker- és kudarcélményeik alapján az iskoláról alkotott véleményükkel. Az oktatói munka során ezzel tisztába kell lenni. Az iskolavezetőség feladata ennek tudatosítása az oktatókban.

Az **oktatók** (és munkájukat segítőik) igényeinek és elégedettségének felmérése vezetőik elkötelezettségén múlik. Az ehhez szükséges módszerek bőségesen állnak rendelkezésre. (pl.: elégedettségi kérdőívek) A belső elégedettség megismerése és az annak alapján elhatározott javítási, fejlesztési műveletek megvalósítása az intézmény jövőjének egyik meghatározója, így az intézményvezetés egyik fontos feladata. Megvalósítását az Aranyban fontosnak tartom.

A **fenntartó**, esetünkben az ITM, valamint háttérintézménye a NSZFH, a technikumok és szakképző iskolák legfontosabb közvetett partnere, akik a társadalmi elvárásokat közvetítik. A fenntartók az oktatással szembeni minőségi igényeket fogalmazzák meg különféle jogszabályokon keresztül:

- Szakmánként Képzési és Kimeneti Követelmények (KKK), Szakmánként Programtantervek
- Szakmajegyzék
- Érettségi követelményrendszer

Az intézményeknek elemi érdeke a fenntartóval a jó szakmai kapcsolatok ápolása. Vezetői felelősség, hogy a fenntartó elvárásainak szellemében működjön az intézmény.

Az intézmények **további kapcsolatai** azok a **vállalatok, vállalkozások**, amelyek a duális képzésben partnerek. Ezek a partneri kapcsolatok akkor működnek jól, ha mindkét fél előnyére szolgálnak (win-win stratégia)

Szintén vezetői feladat az intézmény oldaláról a win helyzet elérése, megteremtése. Az iskola eddigi partneri kapcsolatai mellett fel kell kutatni azokat az újabb partnereket, akik az alapvető célok megvalósításában segíteni tudnak (pl.: oktatói létszámnövelésben, alapítványon keresztül pénzügyi források gyarapításában...)

Nevelési értékek

A testi és lelki egészségre nevelés megvalósításának egyik eszköze **a diáksport támogatása**, melynek a kulcsgondolata a minél szélesebb bázis megteremtése. Lehetőséget kell biztosítani a diákok számára, hogy megismerhessék, kipróbálhassák és versenyezzenek a különböző sportágakban. Ehhez intézmény vezetőként a továbbiakban is biztosítani kell a feltételeket.

A nevelési-oktatási intézményeknek átfogó képet kell nyújtania a **munka világról**. Ennek érdekében olyan feltételeket, tevékenységeket kell biztosítani, amelyek révén a diákok kipróbálhatják képességeiket, elmélyülhetnek az érdeklődésüknek megfelelő területeken. Ezt, azaz a pályaaorientációt, mint nevelési célt, az épületgépész szakmák közötti átjárhatóság (alapvizsga után) biztosíthatja. Ennek megvalósulását a különféle épületgépészeti berendezések gyártóinak, vagy szakmai szervezetek rendezvényein való iskolai csoportos megjelenéseknek a biztosításával valósítjuk meg az Aranyban. Ez szintén egy **jó gyakorlat**, melyet meg kell őrizni. Vészhelyzetben online módon is fenntartani.

A **nevelés területén** együtt kell működni a társszervezetekkel (nevelési tanácsadó, Egészség megőrző központ, drogambulancia, rendőrkapitányság...) és a szakemberek segítségét igénybe venni. Tényfeltáró előadások, beszélgetések szervezésére hangsúlyt kell fektetni.

Az iskolai **lemorzsolódás** elleni küzdelem az Arany esetében jól működik. Az előző tanévben „a lemorzsolódással veszélyeztetett tanulók aránya 42% volt, akik közül 8,02% morzsolódott le”. Ezt konfliktuskezelési technikákhoz értő oktatók segítségével sikerült megvalósítani. Ez egy **jó gyakorlat**, melyet meg kell tartani, és több oktatóval is meg kell tanítani.

Konklúzió

A helyzetelemzés alapján feltárt igény, majd bemutatott fejlesztési javaslat egy közösség akarata által valósulhat meg. Ennek a közösségnek a tagjai az iskolában tanuló diákok, mint főszereplők szüleikkel együtt, az oktatók és azok segítői, az iskoláinkat tömörítő Szakképzési Centrum vezetése, valamint intézményünk munkáját segítő dolgozói, továbbá a fenntartó vezetői alkalmazottai, akik a duális képzésben közreműködnek, és mindazok, akik az Arannyal kapcsolatba kerülnek...

„Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, mondhatnám, nem tehet sokat: egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges. Mit ér egy csepp víz? De milliomonként egyesült cseppek megdöbbentő erőt fejtenek ki.”

Kölcsey Ferenc